

5 powodów, dla których należy unikać jedzenia węgorza

- ryba ta należy do gatunków krytycznie zagrożonych wyginięciem
- połowy węgorza ukierunkowane są na osobniki wędrujące na tarło
- węgorz jest intensywnie wylawiany przez kłusowników
- mięso większości węgorzy zawiera wysokie stężenia substancji toksycznych
- eksperci nawołują do całkowitego zaprzestania połowów węgorza na ponad 10 lat

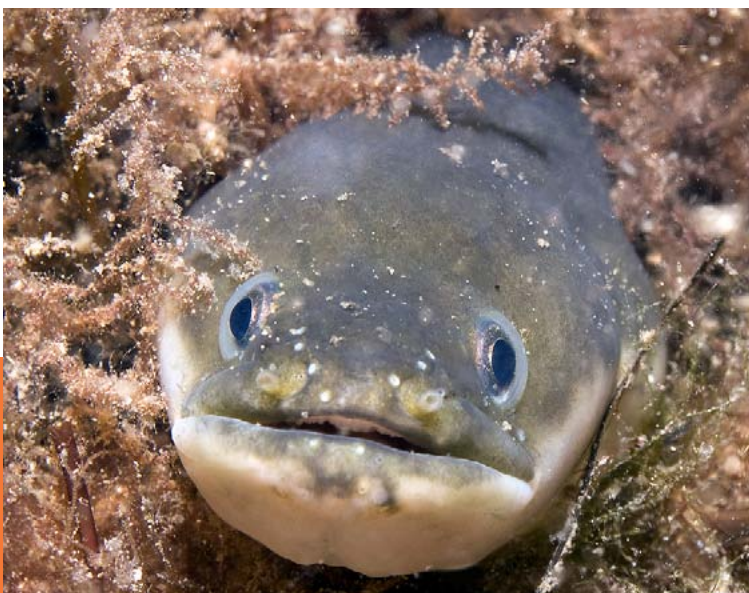
Dowiedz się więcej na www.ccb.se/eel

Węgorz jest zagrożony – należy działać!

Węgorz europejski (*Anguilla anguilla*) jest jedną z najbardziej intrygujących ryb na świecie. Na podstawie skamielin szacuje się, że gatunek ten istnieje na Ziemi już ponad 70 milionów lat! Węgorze przetrwały erę dinozaurów i kilka epok lodowcowych, tymczasem dziś zagraża im wyginięcie.

Tajemnica

Jeśli jakkolwiek z ryb można nazwać tajemniczą, to będzie to węgorz. Jeszcze nikt nie zaobserwował tarła węgorza, tajemnicą jest również dokładne miejsce jego rozmnażania. Nie wiemy dlaczego ryby te płyną w górę rzek, jakie czynniki

determinują ich płeć, ani też w jaki sposób dorosłe osobniki znajdują drogę powrotną do miejsca swoich narodzin. Węgorz może wyginąć "na naszych oczach", podczas gdy wciąż nie poznaliśmy dokładnie tego gatunku.

Obecna sytuacja

Węgorz europejski widnieje na czerwonych listach zwierząt IUCN oraz HELCOM jako gatunek krytycznie zagrożony wyginięciem [status CR – Critically Endangered]. Wynika to z faktu spadku liczebności węgorza o 97% w ciągu ostatniego półwiecza. Gatunek wciąż istnieje, ale młodych osobników jest coraz mniej. Poprzez połowy i konsumpcję węgorzy wędrujących na tarło, drastycznie zmniejszamy szanse na odbudowę populacji tego niesamowitego gatunku. Musimy pozwolić węgorzowi odbyć wyczerpującą wędrówkę, której celem jest reprodukcja.

Region Morza Bałtyckiego jest istotny z punktu widzenia skuteczności rozrodu węgorza, ponieważ większość ryb które dojrzewają płciowo na tym obszarze to samice – te natomiast mają decydujący wpływ na efektywność tarła. Ludzie nie potrafią hodować węgorza w sztucznych warunkach, ponieważ nie odkryli tajemnicy jego rozrodu. Wszystkie węgorze pochodzące z akwakultury to tak naprawdę dzikie węgorze, złapane, a następnie hodowane w niewoli. Warto zdać sobie sprawę, również z tego że mięso węgorzy charakteryzuje się wysoką lub bardzo wysoką zawartością substancji toksycznych. Niemieckie władze uważają węgorza za nienadającego się do spożycia przez ludzi.

Co możesz zrobić?

- Jeśli jesteś wędkarzem – obchodź się delikatnie z każdym złowionym węgorzem, a następnie wypuść go z powrotem do wody
- Jeśli jesteś konsumentem ryb – nie spożywaj gatunków zagrożonych wyginięciem, przekaz tę wiedzę innym
- Jeśli jesteś kucharzem lub właścicielem restauracji – najlepiej wyeliminuj węgorza ze swojej oferty kulinarnej lub przynajmniej zadbaj o to by węgorz pochodził z legalnego źródła sprzedaży
- Jeśli jesteś osobą decyzyjną – działaj na rzecz ochrony węgorza wędrującego na tarło. Popieraj wdrażanie przepisów zaprzestających wszelkich połowów tego gatunku oraz zapewniających utworzenie bezpiecznych szlaków migracyjnych dla ryb

Dowiedz się więcej na ccb.se/eel

Zagrożenia dla węgorza w regionie Bałtyku

- Poprzeczna zabudowa rzek, elektrownie wodne, turbiny – utrudniają migrację węgorzy lub wręcz zabijają je
- Intensywne kłusownictwo
- Połowy rybackie i wędkarskie, ukierunkowane na pozyskiwanie ryb wędrujących na tarło
- Substancje szkodliwe i pasożyty
- Niebezpiecznie niski poziom zawartości witaminy B w organizmie węgorzy
- Zniszczone i pomniejszone siedliska węgorzy w wodzie słodkiej

Fascynująca historia węgorza

Wszystkie węgorze europejskie rozpoczynają swoje życie w rejonie Morza Sargassowego, na północny wschód od Kuby i Bermud. Po kilku latach życia, larwy węgorza rozpoczynają swoją podróż ku Europie. Tam wpływają do rzek i jezior lub pozostają w rejonie przybrzeżnym. Podczas wędrówki w górę rzeki, ryby te mogą pokonywać niemal pionowe bariery, a nawet poruszać się po lądzie - by przetrwać, węgorze są w stanie absorbować tlen przez skórę.

Węgorze mogą dożyć nawet 80 lat. W tym czasie zmieniają swój wygląd kilkakrotnie. Ostatnia zmiana w życiu dorosłego węgorza zachodzi tuż przed jego wielkim powrotem do Morza Sargassowego. Węgorz przybiera srebrne zabarwienie ciała, całkowicie przestaje się odżywiać (tzw. „srebrne stadium”). Podczas podróży do miejsca swoich narodzin, odbywającej się na głębokości

wynoszącej nawet 1000 m, węgorze czerpią energię z zapasów tłuszczu. Po odbytych tarle, ryby giną.

Ostatnie naukowe badania sugerują, że węgorz wędruje na tarło dłużej niż początkowo przypuszczano. Wygląda też na to, że gatunek ten rozmnaża się „partiami”, w różnych okresach czasu. To mądre rozwiązanie, zważywszy na ryzyko odbycia nieudanego tarła po długiej i wyczerpującej wędrówce. Nim węgorze dotrą na miejsce rozrodu, muszą sprostać problemom takim jak drapieżnicy, rybacy, wędkarze, zabudowa rzek, turbiny elektrowni wodnych, zniszczone siedliska, czy zanieczyszczenia wody. Historia węgorzy zawiera również wiele niezrozumiałych i jeszcze bardziej zagadkowych elementów. Na przykład ich krew zawiera toksyczną substancję - ichtiotoksynę - która ulega zniszczeniu po ugotowaniu mięsa. Jednakże spożycie surowego mięsa węgorza powoduje śmierć konsumenta.

Fakty

Węgorz europejski jest gatunkiem zagrożonym wyginięciem! Musimy przestać go łowić, zabijać i jeść!

Zdolność rozrodcza węgorza zmalała do rekordowego poziomu, szacuje się że w ciągu niemal 50 lat wielkość jego populacji spadła o 97%!

Naukowcy i eksperci wzywają do zaprzestania połowów węgorza na okres minimum 10 lat.

Ochrona węgorza wymaga współpracy międzynarodowej – od Morza Sargassowego, aż do zlewni Morza Bałtyckiego

Dowiedz się więcej na
www.ccb.se/eel

Gdzie byłeś i co robiłeś 20 lat temu?

Z racji długowieczności węgorza oraz pochodzenia z jednego stada, zarządzanie tym gatunkiem jest trudne. Niezależnie od tego czy nasze działania będą dobre lub złe, rezultaty nie będą widoczne lokalnie, ponieważ 1 ocalony węgorz może zdecydować o życiu 100 młodych węgorzy w zupełnie innym miejscu. Obecnie, istnienie 20-30 letnich węgorzy, nie stanowi rezultatu działań z ostatnich 10 lat – dopiero w nadchodzącym okresie dowiemy się czy sytuacja wygląda lepiej czy gorzej. Dlatego też nie możemy po prostu czekać! Jeśli zabiegi ochronne nie powiodą się, drugiej szansy nie będzie. Węgorze wpisują się w długoterminowe zarządzanie naszym środowiskiem, co więcej, to co wydarzy się w odległym Morzu Sargassowym odbije się na Bałtyku i na odwrót. Fakt ten uwidacznia istotę ochrony jedynego obszaru tarła węgorza europejskiego.

Coalition Clean Baltic